

Analiza treściowa dokumentu prowadzi następnie do odpowiedniej syntezy wyselekcjonowanych informacji oraz do tworzenia tzw. charakterystyki słownej dokumentu. Jej zwięźceniem jest prawidłowy przekład zdań wyrażonych początkowo w języku naturalnym na zdania wyrażone w języku informacyjno-wyszukiawczym i zapisanie ich zgodnie z jego regułami (budowanie hasła przedmiotowego w JHP BN).

Wartość informacyjna zbioru wyszukiwawczego, np. katalogu biblioteki, zależy więc w znacznym stopniu od JIW, gdyż korzystając z tego narzędzia, użytkownik ma możliwość sprawnego odnalezienia poszukiwanego dokumentu. Stąd pośród cech dobrego języka informacyjno-wyszukiawczego wymienia się przede wszystkim szeroki zakres słownictwa odpowiadający profilowi księgozbioru i jego wysoki poziom szczegółowości, które są niezbędne do opisu dokumentu, ale też jego wyszukiwania. Wymienić trzeba także poprawność słownictwa, która w tym wypadku oznacza przestrzeganie surowej reguły jednoznaczności wyrażen i konsekwentne wykluczanie synonimów. Jako że opisywanie tej samej rzeczywistości wieloznacznymi lub różnymi terminami utrudnia, a czasem uniemożliwia dostęp do informacji. Język powinien być łatwy do przyswojenia przez bibliotekarzy, ale w pewnym stopniu także przez użytkowników, by umożliwić im proste i samodzielne poruszanie się po księgozbiornie, jak też wyszukiwanie potrzebnych dokumentów.

Opracowywanie i szeroko rozumiane udostępnianie informacji oraz jej wyszukiwanie to dwa procesy, które wzajemnie uwarunkowane gromadzą i wiążą ze sobą ludzi. Współczesne zapotrzebowanie na to cenne dobro wyzwala w nich wielorakie pokłady kreatywności i motywuje do współdziałania, ale jest także często katalizatorem wszechstronnego rozwoju. Być może jego pierwszą zapowiedzią jest dziś właśnie informacja, która konsekwentnie poszukiwana jest w stanie rozbudzić apetyt także na wiedzę i mądrość.

Elżbieta Dołganiszewska

Seminarium zorganizowane przez Pracownię Archeologii Śródziemnomorskiej Uniwersytetu Łódzkiego (Łódź, 24 X 2008)

DOI: 10.34839/wpt.2009.17.1.268-269

W Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi, przy współpracy Instytutu Archeologii Śródziemnomorskiej Uniwersytetu Łódzkiego, 24 października 2008 roku została otwarta wystawa pt. *Kobiety w czasach biblijnych*. Wiele eksponatów wypożyczono z Moguncji, część z muzeów w Warszawie, a część stanowiła efekty prac archeologicznych prowadzonych przez Uniwersytet Łódzki na terenie Izraela.

Z okazji otwarcia wystawy Pracownia Archeologii Śródziemnomorskiej UŁ zorganizowała seminarium pt. *Kobiety w czasach biblijnych*, które odbyło się w sali Centrum Szkoleniowo-Konferencyjnego UŁ. Tematyka seminarium wiązała się z sytuacją kobiet w czasach biblijnych, pojętych jako okres starożytności i pierwszych wieków chrześcijaństwa.

Program seminarium wypełniły krótkie referaty związane z tematyką wystawy i seminarium. I tak Zdzisław Kapera (Kraków) przedstawił zagadnienie: *Chirbet Qumran pół wieku po syntezie Milika* (stawiając pytanie o bezżenność qumrańczyków wobec znalezisk szkieletów męskich, żeńskich, dzieci; oraz o pochodzenie członków wspólnoty w Qumran). Jutta Hausmann (Budapeszt) nadesłała sprawozdanie z wystawy *Kobieta w kraju Biblii*, przez pewien okres prezentowanej na Węgrzech. Wolfgang Zwickel

(Moguncja) omówił temat *Życie codzienne kobiet w starożytnym Izraelu*. Ks. Marek Wochna poruszył problem *Kobieta w wybranych tekstach biblijnych Starego Testamentu* (skupiając się przede wszystkim na drugim opisie stworzenia człowieka, zawartym w Rdz 2). Paweł Szkołut (Kraków) przedstawił temat: *Kobiety w genealogii Jezusa i ich pochodzenie jako wyraz mesjańskiego uniwersalizmu*. Ilona Skupińska-Løvset (główna organizatorka seminarium) omówiła i pokazała obrazy terakot znalezionych na et-Tell i przedstawiających kobiety. Paulina Małachowska (Łódź) skupiła się na przedstawieniu rodziny w czasach nowotestamentowych. S. Ewa Jezierska (Wrocław) przekazała informacje dotyczące posługi kobiet w Kościele. Jej referat nosił tytuł: *Instytucja diakonis i wdów w Kościele pierwszych wieków*. Wystąpienie Sylwii Płusy (Łódź) skupiło się na ukazaniu kultu wybranych postaci biblijnych we wczesnochrześcijańskim Egipcie, Nubii i Palestynie. Natomiast Tina Wnukowska (Łódź) przedstawiła *Kobiety Augusta* (Atię, Livię, Octavię i Julię). Krótka wypowiedź Pawła Rozwoda (Kluczbork) zakończyła oficjalną część seminarium.

Seminarium było okazją do przekazania treści związanych z tematem wystawy, a także wzbogacającym spotkaniem ludzi różnych środowisk naukowych.

S. Ewa J. Jezierska OSU

VI Salwatoriańskie Sympozjum Misyjne (Bagno, 27 kwietnia 2009)

Miesiąc kwiecień już od kilku lat kojarzy się w Wyższym Seminarium Duchownym Salwatorianów w Bagnie z tematyką misyjną. Także w bieżącym roku, w poniedziałek 27 kwietnia odbyło się tutaj kolejne, już VI Salwatoriańskie Sympozjum Misyjne. Zatytułowano je: *Indie – Kościół – Salwatorianie. Z przeszłością ku przyszłości*. Tematyka sympozjum oscylowała wokół specyfiki religijno-społecznej Indii, aktualnej sytuacji Kościoła w Indiach oraz pracy misyjnej podejmowanej tam przez salwatorianów. Wybór tematyki na tegoroczne sympozjum motywowany był z jednej strony aktualną napiętą sytuacją społeczno-religijną w Indiach (prześladowania chrześcijan), z drugiej zaś faktem, że to właśnie Indie były pierwszym krajem, do którego o. Franciszek Jordan, założyciel salwatorianów, wysłał w 1890 roku pierwszych misjonarzy.

Spotkanie rozpoczęło się Eucharystią, której przewodniczył i homilię wygłosił ks. Andrzej Urbański SDS z Rzymu, przełożony generalny salwatorianów. Następnie uczestnicy spotkania zgrupowali się w sali dębowej, w której odbywały się wykłady sympozjalne. Otwarcia sympozjum oraz przywitania gości dokonał ks. dr Bogdana Gienza SDS, rektor seminarium. Sympozjum zaszczylicili swoją obecnością, oprócz wspomnianego przełożonego generalnego, także między innymi przełożony polskiej prowincji salwatorianów ks. Piotr Filas SDS wraz z całą radą prowincjalną, prorektor Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu, ks. dr Andrzej Tomko, przedstawiciele władz lokalnych, duchowieństwo i osoby konsekrowane, przedstawiciele salwatorianów świeckich oraz zainteresowana omawianą tematyką salwatoriańska młodzież z pobliskich miejscowości.

Pierwszym prelegentem był prof. dr hab. Krzysztof Byrski, indolog, pracownik Zakładu Azji Południowej Instytutu Orientalistycznego Uniwersytetu Warszawskiego. Przedstawił on referat zatytułowany: *Słowo Usłyszane (śrutī) i Słowo Ujrzane (dorśana)*